

πτεύει τὴν Σαρδηνίην τὸ ὄρος, καὶ μετὰ τὴν Λεύκην ἄρχονται αἱ μεγάλαί τῆς Ἰωνίας ἀλικάι, ὅθεν ἐτησίως φορτόνουσιν ἄλλας πάμπολλας πλοῖα. Ἡ Φώκαια ἐλογίζετο ἀρχὴ τῆς Ἰωνίας πρὸς τὴν Αἰολίδα.

Πρὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἑρμου ὑπάρχει ἄλλη προσοδοφόρος πόλις παλαιά, ἡ Τήμιος, λεγομένη κοινῶς Μανευμένη, ἴσως ἀπὸ μαινομένης τινὸς δάφνης, ὡς ἐν τῷ Βοσπόρῳ. Ἡ Μαινομένη ἔχει μεγάλην καὶ εὐδαίμονα πεδιάδα, ὅθεν φέρονται εἰς τὴν Σμύρνην πολλὰ προϊόντα.

Ὁ Στράβων προεῖπεν ὅτι αἱ τοῦ Ἑρμου προσχώσαι, ἢ ἐπιχθαλὶ δύνανται κλείσαι ποτὲ τὸν πορθμὸν τοῦ Σμυρναίου κόλπου, γενησομένου τότε λίμνης. Ἐάν συμβῇ τοῦτο ποτὲ, ἡ τῆς Σμύρνης ἐμπορία κατὰ μέγα μέρος μετατοπισθήσεται πιθανῶς εἰς τὴν Ἑφῆσον, τὰς Κλαζομενάς καὶ τὴν Λεύκην. Ἀλλ' ὡς φκίνεται ὁ ῥυθὸς τοῦ πορθμοῦ τούτου ἐμποδίζει τὴν πρόσχωσιν, φέρων ἰσχυρὰν θάλασσαν ἐξωθεν καὶ ἐσωθεν τῶν δύο κόλπων. Πιστεύομεν ὁμῶς, ὅτι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Στράβωνος αἱ τοῦ Ἑρμου προσχώσαις ἐστένευσαν πολὺ τὸν πόρον, διὸ καὶ ἀκούομεν συνεχῶς περὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν ἀτμόπλων, ὅτι ἐκάθισαν εἰς τὰ ῥηχά.

Μεγάλη πόλις ἡ Σμύρνη καὶ ἀξιόθετος. Ὅταν εἰσέρχῃσαι βλέπεις πρὸς ἀνατολὰς τὰ ὄρη Σίπυλον καὶ Μασταυσίαν καὶ τὸν λόφον Πάγον, ἐφ' ὧν ἐν μέρει κεῖται ἡ πόλις, κτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου. Ὁ μικρὸς ποταμὸς Μέλῃς χωρίζει τὰς δύο θέσεις τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς νεωτέρας Σμύρνης. Ἀγνωστον εἰσέτι καὶ ἀμφιβαλλόμενον ποῦ ἔκειτο ἡ ἀρχαία Σμύρνη, οὕσα τειχισμένη καὶ γενναίως ἀντισταθεῖσα πρὸς τὴν δύναμιν τῶν γειτόνων Λυδῶν, ὑφ' ὧν ἐπὶ τέλους κατεστράφη. Ἡμεῖς πιστεύομεν ἐκ τῆς παρατηρήσεως τῶν τόπων, ὅτι ἡ παλαιὰ Σμύρνη, ἡ γεννήσασα τὸν θεῖον Ὀμηρον, ἔκειτο ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς Λοφιάς (Τεπετσίκη), ἐκτεινομένη πιθανῶς μέχρι τοῦ Ἀρτεμισίου (Χαλκὰ μπουναρί) καὶ τοῦ Ναυλόχου (Δαραγάτσι). Ὁ Στράβων, συγγραφεὺς εἰδήμων καὶ φιλαλήθης, λέγει ὅτι ἡ παλαιὰ Σμύρνη ἐλέγετο καὶ Ναύλοχον, ὄνομα σημαῖνον τὸ κοινῶς λεγόμενον Κραδοστάσιον καὶ ἀρμόζον εἰς τὴν θέσιν ταύτην, περὶ τὴν ῥηθεῖσαν Λοφίαν, ἣν καὶ διὰ τὴν εἰκσίαν ταύτην εὐλόγως ὀνομάζομεν Παλαιόσμυρναν. Περὶ τὴν Λοφίαν ταύτην σώζονται καὶ ἀρχαιοτάτης οἰκίσεως τεκμήρια, καὶ τειχῶν ὕλη τις, ἂν οὐχὶ ἐρείπια, ὡς κατασκαφέντων καθ' ὅλοκληρίαν ἐκ θεμελίων. Πρὶν ἀποφασίσῃ τὴν ἀνέγερσιν τῆς Σμύρνης ὁ μέγας Μακεδὼν, ἔλαβε τὸν χρησμὸν τοῦτον:

Τρισμάκαρες κείνοι καὶ τετράχις ἄνδρες ἴσονται,
Οἱ Πάγον εἰκήσουσι πύρην ἱεροῦ Μέλῃταις.

Ἐξ Ἰόνων καὶ Μακεδόνων καὶ νησιωτῶν πιθανῶς συνωκίσθη ἡ νεωτέρα Σμύρνη, περιέχουσα νῦν ψυ-

χῶν 200,000 περίπου, ὧν τὸ ἡμισὺ σχεδὸν ἑλληνικόν, τὸ πλεῖστον ὀρθόδοξοι, μέρος δὲ μικρὸν ἄλλων χριστιανικῶν δογμάτων καὶ ὀλίγον τι μωαμεθανικόν, ἐπεὶ δὲ Ἕλληνας θεωροῦμεν ἡμεῖς τοὺς ἔχοντας οἰκειακὴν τὴν ἡμετέραν διάλεκτον ὅποιαισδήποτε θρησκείαις ἢ καταγωγῇς. Οἱ Ἕλληνες ἐνταῦθα ἔχουσι καλὰς ἐκκλησίας, καλὰ σχολεῖα οὐκ ὀλίγα, μέγα νοσοκομεῖον, καὶ ἄλλα καταστήματα κοινοφελῆ.

(Ἑπεταὶ συνέχεια.)

I. Γ. Δ.

Αἱ γυναῖκες

Κατὰ τὸν Ἀγγλον ποιητὴν Πῶπ, ἐλευθέρᾳ
μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ

ὁ π. ε.

ΑΙΜΥΛΙΑΣ ΜΑΡΟΥΤΤΗ.

Αἱ γυναῖκες κατὰ μέγα μέρος οὐδένα ἔχουσι χαρακτηριστῆρα. Οὕσαι φύσει λίαν εὐμετάβλητοι ἀδυνατοῦσι νὰ φυλάξωσι διαρκῶς ὅποιανδήποτε ἐντύπωσιν. Μελαγχροναὶ ἢ ξανθαὶ ἰδοὺ ἡ κυρία αὐτῶν διάκρισις.

Ἐν γένει ὁμοιάζουσι πρὸς ἀνίγματα, παύουσαι ὡς ταῦτα ν' ἀρέσκωσι ἅμα γινόμεναι γνωσταί.

Φίλος τις ἐσύγκρινέ ποτε τὰς γυναῖκας πρὸς ἄνθη διαφοραχρῶς πεποικιλμένα· ἡ ἀλλόκοτος ποικιλία τοῦ χρωματισμοῦ εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ κάλλους τῶν· ὁ περὶ αὐτὰ καταγινόμενος τὰ προτιμᾷ καὶ τὰ ἐκλέγει διὰ τὴν σπανιότητα τῶν κηλίδων τῶν.

Καὶ καθὼς εἶναι ὥρακι διὰ τὰ ἐλαττώματά των, οὕτω θέλγουσι διὰ τὴν ἀδυναμίαν των.

Διὰ νὰ ζωγραφίσῃ τις γυναῖκα δὲν ἀπαιτεῖται στερεὰ χεῖρ ἢ γραμμαὶ κανονικαί· τὰ ἀπλᾶ χρώματα δὲν ἀρκοῦσι ποσῶς· δύναται τις νὰ παραστήσῃ τὸν χαμαιλέοντα διὰ λευκοῦ καὶ μέλανος·

Εἰς τὴν ἐξεικόωσιν ἄρα τοῦ ὥραίου φύλου εἶναι ἀνάγκη χρωμάτων ἀβεβαίων καὶ πετώσης γραφίδος.

Οἱ ἄνδρες ἐξ ἀνάγκης ἀνακαλύπτονται εἰς τὰς δημοσίας ἢ τὰς κοινωνικὰς θέσεις. Αἱ γυναῖκες ὁμῶς περὶωρισμέναι εἰς τὸν στενὸν οἰκιακὸν κύκλον, τὰς ἀρετὰς αὐτῶν ἐκτυλίσσουσιν εἰς τὴν σκιάν. Καὶ ἐπεὶ δὲ ἀνατρέφονται ἐξ ἀπλῆς ἡλικίας εἰς τὴν τέχνην τοῦ νὰ κρύπτωσι τὰ αἰσθητά αὐτῶν καὶ ἐξασκοῦσιν αὐτὰ καὶ μεταξὺ τοῦ κόσμου, δύσκολον καταντᾷ νὰ διακρίνη τις ποῖα τῶν αἰσθημάτων προέρχονται ἀπὸ ἐντροπῆς, ποῖα ἀπὸ ὑπερηφάνειαν καὶ ποῖα ἀπὸ ἀδυναμίας ἢ εὐαισθησίας.

Πληθὸς παθῶν κυριεύουσι τὸν ἄνδρα· αἱ γυναῖκες ὁμῶς κυριεύονται ἀπὸ δύο μόνων « τὸ τοῦ ἀρέσκειν καὶ τὸ τοῦ διοικεῖν ». Ἀργὰ ἢ ταχέως τὰ δύο ταῦτα

πάθη μένουσιν ἀχαλίνωτα. Καὶ τὸ μὲν ἐν εἶναι ἐμ-
φυτον, τὸ δὲ ἄλλο ἀποκτᾶται διὰ τῆς πείρας. Ὑπο-
κείμενοι ἐκ φύσεως εἰς τοὺς ἀνδρας ἐννοοῦσι τὴν ἀ-
νάγκην νὰ κατασταθῶσιν αὐταὶ κύριαι, ὅπως οὐδὲν
ἐμποδίζει τὰς ἐρέξεις αὐτῶν.

Ἐν τούτοις ποία ἡ τύχη τῶν βασιλίδων τούτων;
Ἐπιθυμοῦσαι νὰ βασιλεύωσιν οὐδὲν ἄλλο ἔχουσι πρὸς
ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ των ἢ μόνον τὸ κάλλος αὐ-
τῶν. Καὶ ἐνόσω μὲν εἰσὶ νέαι τρέχουσι κατόπιν πά-
σης ματαίας ἡδονῆς καὶ δόξης, προσπαθοῦσαι ν' αὐ-
ξήσωσι τὰς κατακτήσεις αὐτῶν, εἰς αἷ φαντάζονται
ὅτι θέλουσιν, εὖρει εὐτυχίαν. Καὶ ἐὰν μὲν ἀπεσύροντο
ἐγκαίρως, ἤθελεν εἶσθαι θρίαμβος σοφίης δι' αὐτάς·
ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἐπιστήμη ἐπίσης δύσκολος πρὸς τε
τὰς ὥραις καὶ πρὸς τοὺς δυνατοὺς τῆς γῆς. Αἱ ὥ-
ραϊται, καθὼς οἱ τύραννοι, καταθλιβόμεναι ἐκ τοῦ
γῆρατος καὶ ἄνευ φίλων μισοῦσι τὴν ἡσυχίαν καὶ
φοβοῦνται νὰ μείνωσι μόναι.

Αἱ γυναῖκες τρέχουσι κατόπιν τῆς ἡδονῆς ὡς τὰ
παιδία κατόπιν πτηνοῦ. Καί τοι δὲ βλέπουσιν αὐτὴν
πάντοτε ἐμπροσθέν των, δὲν δύνανται νὰ κατακτή-
σωσιν αὐτήν.

Ἡ γυνὴ ἡ ἔχουσα πείραν μεταχειρίζεται τοὺς ἄν-
δρας ὡς πεσσοὺς (σκάκους)· δὲν προσκολλᾶται ποτὲ
εἰς ἓνα χωρὶς νὰ ἔχη ὑπ' ὄψιν ἄλλον τινά, ἐπιφυλατ-
τομένη νὰ ἐκλέξη ἐκεῖνον ὅστις τῇ παρέχει περισ-
σοτέρας ὠφελείας.

Ἐκάστη τῶν γυναικῶν παρὰχωρεῖ εἰς ἄλλην ἐν
προνόμιον περὶ οὗ οὐδόλως φροντίζει, δηλαδὴ τὴν
φρόνησιν, ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴ ἐγγίξη τὴν ὥραιότητά
της. Καθ' ἣν στιγμήν ὁ Πάρις ἐπρόσφερεν εἰς τὴν
Ἀφροδίτην τὸ μήλον, αὕτη ὡμολόγει ὅτι ἡ Ἀθηνᾶ
ἦτο πολὺ ἐκείνης σοφωτέρα.

Ἐν μιᾷ στιγμῇ δύο γυναῖκες γίνονται φίλαι ἐπι-
στήθια, ἀρκεῖ ἡ φιλία των νὰ ᾔηται πρὸς βλάβην
τρίτης. Συμμαχοῦσι μεταξὺ των ὡς ποτὲ οἱ βασι-
λεῖς τῶν ἀρχαίων χρόνων, οἵτινες ἐθυσιάζον δυστυ-
χεῖς τι ζῶον ὡς ἀπαρχὴν τῆς συμμαχίας των· αὐτῶ
δύο γυναῖκες ἀφοῦ σπαράξωσι τὴν ὑπόληψιν τρίτης,
συμμαχοῦσι διὰ δεσμῶν ἄκρας φιλίας.

Εἰς τὰς γυναῖκας ἀρέσκουσι μᾶλλον αἱ τραγωδίαί
ἢ αἱ κωμωδίαί, καὶ ἰδοὺ διατί. Εἰς τὰς τραγωδίας
τὸ ὥραϊον φύλον ἀποθεοῦται καὶ λατρεύεται, ἐνῶ εἰς
τὰς κωμωδίας ἐκτίθενται τὰ γελοῖα αὐτῶν.

Ὅστις θέλει νὰ τεθῇ ὑπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ Ἰμεναίου
δὲν πρέπει ν' ἀποβλέπῃ εἰς κάλλος. Ὁ στέφανος τῶν
ἀνθέων, ἅτινα τὸ πρῶτ' στολίζουσι τὴν κεφαλὴν τῆς
βοσχοῦ, τὸ ἐσπέρας μακραίνονται.

Εὐτυχὴς ὁ ἀνὴρ ὅστις εὕρισκει γυναῖκα χωρὶς ἰ-
διοτροπίας, ἥτις τὸν θέλγει διὰ τῶν ἀρετῶν της,
ποτὲ δὲ δὲν εἶναι εὐχαριστημένη ὅσον ὅταν ὑπα-
κούῃ εἰς τὸν σύζυγον αὐτῆς.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 15, 1865.

Πολλὰ καὶ διάφορα νομοσχέδια ὑπεβλήθησαν εἰς
τὴν Βουλὴν, μεταξὺ δὲ αὐτῶν καὶ ὁ προϋπολογισμὸς
τοῦ 1856 ἔτους, ἔσοδα μὲν σημειῶν δρ. 26,650,000,
ἐξοδα δὲ 29,678,000· τὸ ἔλλειμμα ἄρα ἀναγκά-
νει εἰς δρ. 3,028,000. Ἀλλ' ἐκ τῶν νομοσχεδίων εἶ-
ναι τάχα πάντα ἀναγκαῖα; Ἡ Ἑλλὰς ἔχει τόσους
νόμους, ὅσους ἴσως οὔτε ἀπληροκλήτως κράτος. Οἱ
ὑπουργοὶ δὲν πρέπει νὰ λησμονῶσι τὸ τοῦ Τζαχέτου
εἰπόντος ὅτι « διεφθαρμένη εἶναι ἡ πολιτεία ἐν ἣ
κατασκευάζονται πολλοὶ νόμοι. » *Corruptissima
republica ubi plurimæ leggis.* *

Κλέπτει ἡ ληστὰ εἰσέβαλον πρὸ τινῶν ἡμερῶν
τὴν 8 ὥραν τῆς νυκτὸς εἰς Σεπόλια, ἡμίσειαν ὥραν
μακρὰν τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἠθέλησαν νὰ
ληστεύσωσιν οἰκίαν τινά· εὐρόντες ὅμως ἀντίστασιν
ἀνεχώρησαν. Λέγεται δὲ ὅτι καὶ ἄλλη συμμορία λη-
στῶν πολυἀριθμὸς εἰσέβαλεν εἰς Βάλταν.

Ἡμέρας δὲ τινος μετὰ τὸ τόλμημα τοῦτο, ἐγέ-
νετο ὑπὸ τοῦ περιωνύμου Κίτσου ἄλλη τις πράξις
αἱματηρά. Ἰερεὺς τις, ἔχων συνήθως συνεννοήσεις
μετὰ τῶν ληστῶν, ἐπιθυμίαν ἐπεθύμησε νὰ κερδήσῃ
τὸ βερεὶ τίμημα τὸ ὅποιον ὑπεσχέθη ἡ ἐξουσία εἰς
τὸν φονεύοντα τὸν ληστὴν τοῦτον· διὸ ἐλθὼν πρὸς
αὐτὸν εἶπεν ὅτι ἐσκόπει νὰ ἀπατήσῃ τέσσαρας ξέ-
νους ἐμπόρους πλουσίους, καὶ ἐξερχόμενος μετ' αὐ-
τῶν εἰς κυνήγιον νὰ τοὺς ῥίψῃ εἰς τὰ δίκτυα τῶν
ληστῶν. Καὶ ὁ μὲν Κίτσος συνήνεσεν, ὁ δὲ ἰερεὺς,
συνεννοηθεὶς μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, παρέλαβε τέσ-
σερας στρατιώτας μετρημεισμένους καὶ ἀπῆλθεν.
Ὁ Κίτσος ὅμως, ὅστις καὶ αὐτὸς ἔχων συνεννοήσεις
μετὰ τῆς πρωτευούσης μανθάνει ἀκριβῶς τὰ γινό-
μενα, εἰδοποιηθεὶς περὶ τοῦ στρατηγήματος, κατέ-
σχε τὴν ἁμαξάν τὴν φέρουσαν τὸν ἰερέα καὶ τοὺς
ὑποτιθεμένους κυνηγοὺς, καὶ ἀμέσως ἐκρεοῦργησε
τὸν πωγωνοφόρον προδότην. Εὐθὺς τὰ περίεξ στρα-
τιωτικὰ ἀποσπάσματα ἔδραμον εἰς καταδίωξιν τῶν
ληστῶν, καὶ τρέχουσι, νομίζομεν, μέχρι τοῦδε· τρέ-
χουσιν ὅμως ὡς ὁ ἱζίων κατόπιν καπνοῦ. *

Μεταξὺ τῶν ἄλλων νομοσχεδίων ἅτινα ὑπεβλή-
θησαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου εἰς τὴν Βουλὴν, ὑπάρχει
καὶ ἐν ἐπιβάλλον φόρον πρὸς διατήρησιν τῆς δια ζῆ-
ρας καὶ θαλάσσης συγκοινωνίας. Εἶναι δὲ ὁ φόρος
οὗτος ὁ ἐξῆς· α) ἐν τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν προϊόντων
τῆς γῆς· β) πέντε λεπτὰ ἐπὶ τῶν αἰγῶν καὶ προβά-
των, εἴκοσιν ἐπὶ τῶν μεγάλων ζώων, καὶ δέκα ἐπὶ
τῶν ὄνων· γ) πέντε λεπτὰ τὴν ὁκτὰν ἐπὶ τῆς ζαχά-